

Kirje 4

Kirje 3 10.10.1898, leima: 20. X.98.12. (jotain?) Willmanstrand, Lappeenranta, (+venäjäksi)

Tarkkampuja A. Loppi

Toinen komppania Waasanpataljoona

Nikolainkaupunki

Lappeenranta 10 päiv.Lokak-98

Terve mieheen!

Suuret kiitokset viime kirjeesi edestä, jonka sain noin kuukausi sitten. Olin silloin vielä Rykmentissä ensi käynnillä. Nyt olen taas jo täällä autuaassa "Koniparatiisissa", mutta olen tätä ennen jo ollut kolme viikkoa Pohjanmaalla.

Muuta ei minulla nyt juuri ole kerrottavaa, paitsi loma retkeltä hiukan. Jos tekisin täyden tilin siltä ajalta, niin kuuluisi se näin.

Päysin kotiin Maanantai aamulla kello 2 yhdeksättötoista päivää vastaan. ---Keskiviikkona menin Seurahuoneelle, jossa oli ompeluyhdistyksen työilta. Siellä oli juuri hommassa näytelmäkappale. Hupsu kun olen, otin osan siihen. Se oli ylioppilaan rooli ja vielä päälle päätteeksi tulinen rakkaus rooli!-----

Wasta rakastajana oli Helmi Rautio, jonka ehkä tunnet. Hilpeä, rohkea ja innokas tyttö kuten luulen huomanneeni. Muut osat olivat Maria Manbergilla, Alma Koskisella, Antti Kauppilalla ja Herman Röysköllä.

Sunnuntaina oltiin harjoituksissa. Silloin oli myös N.seuran yleinen kokous, jossa vanhan tavan mukaan oli jäseniä koolla noin 10. Tiistaina, Keskiviikkona ja Lauvantaina oltiin taas harjoituksissa. Mikkelinä oli sitten iltama, jossa, paitsi tuota näytelmää "Eevan sisaret", oli puhe, laulua, runonlausuntaa ja tanssia. Yleisöä oli vähän puoleisesti. Maanantaina esitettiin sama kappale uudelleen. Sillä kertaa ei ollut muuta ohjelmaa, paitsi tanssia lorun loppuksi.

Siihen loppui yleiset hovit.

Niiden lisäksi tein yksityisiä käyntejä' tuttavien luona. Kotonasi kävin myöskin, josta saan sanoa paljon terveisiä. Tavan mukaan koetin sotaväen oloa, erittäinkin jalkaväen oloja kuvata kevyeltä kannalta, vaikka hyvin tiesinkin, ettei ne missään kehuja kannata, hah hah haa!!!

Pekalta myös terveisiä sekä Pirilän tytöiltä ynnä monilta muilta.

Musta mistäs siitä? Loppu tuli leikille! Juuri kun tunne elämäni alkoi saada vähän entistä väriään, tuli lähtöpäivä ihan nenän eteen, aivan kuin tuulesta! Tuntui tavallisen ikävältä taas heti lähteä, kun juuri ehti vähän kotiuntua. Lähteissäni kyllä kerskailin, että on parempi lähteä, kuin viime syksynä, vaikka jos toden sanon, niin oli paljon parempi nyt. Viime syksynä ei vielä tiennyt, mihin lähdin, mutta nyt jo tiesin. Sinulle ei lomalta lähtö mahda tuntua niinkään ikävältä, kun ei tarvitse mennä senkään etemmä, eikä tarvitse olla kauvan yhtä mittaa, jos ei tahdo,

(Sivun C sivuun poikittain kirjoitettu:)

Kaupilta myös paljon terveisiä, hän seisoo tuossa takanani ja käskee niitä sanoa.

Mutta minunkin oli toista lähteä taas yli vuoden kestäväälle retkellen ja vielä verraten paljon pahempiin oloihin. Ensi päivät täällä myös tuntui hyvin ikäviltä, mutta alkaa se nyt sentään jo mennä. Parin viikon päästä sopii sanoa, "Wanha mies ja rauhan aika" ! Se tieto, että vuoden kuluttua helpottaa, vie sentään aikaa eteenpäin.

Tämän kuun 20 päivä pääsee meiltä vasta vanhat miehet kotiinsa lähtemään. --- --- ---

Ota ja kirjoita nyt taasen, kun ehdit. Suo anteeksi minulle, etten ole ennen vastannut. Sen aijoin tehdä jo lomalla ollessa, ja kirjoitinkin jo kirjeen, mutta se jäi lähettämättä.

Sano Waasan "junteielle" meiltä kasakka pojilta paljon terveisiä!

Jää hyvästi ja vietä palvelusaikaasi niin hauskaasti, kuin mahdollista, toivoo M. Lahti

Olet kai opetuskomennossa, mutta en tiedä, miten osoittaisin kirjeen sinne, joten kirjoitan entisellä osoitteella. -----

Jälkeen 14 p lokakuu

Kirjeen lähettäminen on jäänyt päivä päivältä. Nyt juuri meiltä vasta vanhat miehet lähti noin 15 minuuttia sitten. Tuntui vähän tukalalta jäädä vielä orottamaan sitä, koska vuosi on kulunut.

Mutta ei auta. On jo talossa semmoisiakin poikia jokuja, joidenka palvelus ei ole vielä alkanutkaan. Woi heitä! Tyst siilla (?pitikö olla stilla???), ollaan hiljaa. Otetaan elo vain sellaisenaan. Tuokoon tulevaisuus mukanaan, mitä tuokin, niin ollaan tyynenä vain, loppu tulee kerran vielä kaikillen.

Hyvästi vain ! -----